

Matkaraportti – Kiina, Suzhou 3.9- 30.9.2012

3.9.

Syyskuun 3 päivä tuli paljon nopeammin, kun osasinkaan odottaa. Vielä matkalla lentokentälle lähtö vaikutti epätodelliselta. Ensimmäinen ulkomaan matkani lähestyi ja oli jo todella lähellä.

Olin ensimmäisenä lentokentällä ja siinä kun yksin istuin terminaali 2 isossa aulassa ja katselin, kuinka ihmiset kiiruhtivat ohi, meinasi jännitys ja tunteet viedä vallan. Onneksi en kauaa joutunut odottamaan muiden tuloa.

Sitten menimme viemään laukut ja kuljimme turvatarkastuksen läpi, lennon lähtöön oli vielä aikaa, niin menimme syömään. Olin juuri syönyt ruoan, joten otin pelkän jälkiruoan, mustikka-tuorejuustokakkua.

Lento lähti 15 min myöhässä ja elämäni ensimmäinen lentomatka meni ihan mukavasti. Vaikka 9 tuntia oli aika pitkä aika ja unikaan ei meinannut kunnolla tulla.

4.9

Meitä oltiin lentokentällä vastassa koulun puolesta ja kuskimme ei puhunut lainkaan englantia, mutta onneksi opettajamme puhui kiinaa. Liikenne oli ensi näkemältä aika kaoottista, skoottereita oli valtavat määrät, töötti huusi koko ajan jossain päin, vilkkua ei käytetty lähes lainkaan, ajovalojakaan ei ollut kun murto-osalla ja autot puikkelehtivat mitä ahtaampiin väleihin. Sitä ihmeteltiin myös, kun kaikissa autoissa oli ikkunat auki vaikka satoi vettä.

Huoneessani oli 28 astetta lämmintä enkä osannut aluksi käyttää ilmastointia, joka kyllä osoittautui ihan helpoksi, kuten myös nettiyhteys, joka oli iloinen yllätys ja se jopa toimi ihan hyvin. Sain heti lähetettyä muutamat sähköpostit.

Illalla mentiin hotellin ravintolaan syömään ja syötiin aivan älyttömän hyvää gu lao routa! Huomattiin heti, miten erilaista ruokailu on Kiinassa. Suomessa jokainen tilaa oman annoksen ja syö sen. Kiinassa tilataan useita ruokia joita jokainen pöytäseurueen jäsen ottaa, ruokat tulevat pikkuhiljaa (eivät kerralla) ja yleensä viimeisenä riisi ja nuudelit. Ruokia tilataan ravintolassa aina yksi enemmän mitä seurueessa on jäseniä, mutta jos ruokailijoita kolme niin ruokia tilataan viisi, koska neljää vältetään. Tikuilla syöminen kehittyi varmasti

matkan aikana ja vihreän teen makuunkin tottuu. Vihreä tee maistui kyllä erilaiselta, kun Suomessa ja saattaa olla tottumiskysymys, mutta Suomesta saatava, ”laimea” vihreä tee, jota olen maistanut, maistui kyllä minun suuhuni paremmalta.

Illalla meidät vietiin veneretkelle, ne lyhdyt ja valot olivat aivan ihania, todella upea paikka. En ihmettele miksi Suzhouta sanotaan Kiinan Venetsiaksi. Ihanat kaupungit kapeiden katujen varsilla ja näin lähellä meidän hotellia.

5.9

Menimme aamulla aamupalalle ja siellä oli kiehuva kuumaa mehua ja nuudeleita yms. kiinalaisia ruokia, joita on kyllä mukava syödä päivällä, mutta tuntui oudolta syödä aamupalalla samaa kuin päivällä ja ihastuin taikinapalloihin, minkä sisällä ihanaa, oranssia ja makeaa hilloa, se oli aamujen pelastus. Mentiin ensimmäistä kertaa koululle, Suzhou tourism and finance institute, paikka oli iso ja rakennuksia oli monia. Koulun alueellakin oli ihana joki, siellä kasvatettiin tee-puita ja osa ihanista bonsai-puista oli yli 20 vuotta vanhoja.

Olimme koulun opetuskeittiöllä ja meille piti tuntia Mr. Mao, joka oli todella mukava ja puhui todella hyvin englantia. Fileomme mandariinikalaa, jonka selkäevät ovat myrkyllisiä. Jännitti vähän, kun aloimme käsittelemään kaloja paljain käsin, mutta ei siinä kenellekään mitään onneksi käynyt.

Pääsimme käyttämään myös wok-pannuja mikä oli hienoa. Oli kyllä upea päivä keittiöllä. Kiinassa ruokien ulkonäköön panostetaan ihan eri tavalla, niitä koristellaan ja tehdään hienoja koristeita esim. porkkanasta. Ja ruokia kosketaan, opitaan tunnustelemaan ja tuntemaan raaka-aine ja se milloin se on valmis ja hyvä. Siinä ei käytetä, eikä tarvita mittareita ja mittoja.

Ruokailimme koulun ravintolassa ja sen jälkeen kuuntelimme luennon Suzhoun puutarhoista. Se on mukava luento, mutta oltiin kaikki vähän keittiön jälkeen väsyneitä.

Illalla pienen shoppailu kierroksen jälkeen käytiin osan kanssa jalkahieronnassa, oli kyllä ihanan tuntuista. Ihan hauska oli kokemuksenakin.

Selvisi että 2 hotellin sijaan työpaikkoja onkin 3 hotellia ja minut oltiin suunniteltu laitettavan yksin toisella puolella kaupunkia olevaan hotelliin, en ilahtunut ajatuksesta ja asiaa lähdettiin selvittämään.

6.9

Aamulla koululla oli teeseremonia ja onneksi se ei ollut pelkkää luentoa vaan pääsimme myös itse tekemään ja opettelemaan. Oli tarkkaa että kädet ja astiat on juuri oikein ja oikeassa paikassa. Se oli todella mukava oppitunti.

Ms. Huang Li

Lounaan jälkeen menimme Food carving -tunnille ja se oli todella mukavaa! En ollut edes ikinä ajatellut että, vihanneksista ja juureksista voi saada aikaiseksi mm. kukkasia ja kaloja. Opettaja oli aivan älyttömän taitava. Itse en ehtinyt saanut edes yhtä kukkasta valmiiksi, mutta alku oli todella lupaava. Olisin tarvinnut vähän enemmän aikaa, kun halusin tehdä sen huolella. Tällaista voisi olla myös suomalaisessa koulussa. Kiinassa käytetään käsiä ja kaikki on tehty käsityönä, tai no ei ihan kaikki, mutta suuri osa. Ja sen huomaa niistä kädentaidoista joita heillä on.

Mr. Cao Jian

Illallisella henkeviä keskusteluja ja sen jälkeen me nuoret lähdettiin seikkailemaan ja siinä vähän eksyttiinkin, ja samalla nähtiin pala sitä oikeaa Kiinaa, sillä pimeällä kujalla näki mitä elämä on oikeasti. Se ei ole aina sitä mitä meille halutaan näyttää, koska meille halutaan näyttää vain parhaat paikat ja hyvät jutut. Kyllä Suomessakin olisi varmasti sama juttu jos tulisi ulkomaalaisia vieraita, mutta oli hyvä nähdä myös todellisuutta, se saa silmät avautumaan ja ymmärtämään enemmän asioita.

7.9

Aamulla oli leivonta tunti koululla ja se ei ollut ihan mikään helppo homma, hauskaa se oli, mutta ei ollut helppoa saada dumplingseista nättejä, hyviä ne olivat, todella hyviä. Onneksi saatiin syödä niitä aika paljon.

Koululta menimme vierailemaan yhdessä Suzhoun kuuluisimmassa puutarhassa, The Humble Administrator's Garden, se oli todella kaunis paikka, ja päivä oli todella kuuma, vaikka matkalla koululta puutarhalle satoi ja ukkosti. Oli mukava kierrellä puutarhassa, ainoa miinus oli se, että kannoimme koko päivän mukana painavia työvaatepusseja, missä oli niin työkengät ja veitsipussitkin.

Kävimme hot potissa syömässä ja maistoimme mm. sammakkoa, kieltä, hyytynyttä verta, aivoja...

8.9

Aamulla lähdimme käymään Suzhoun ja Shanghai välissä olevaan vanhaan kaupunkiin, Zhou Zhuangiin, paikka oli ihanan vanha ja kivipolut ja vanhat perinteiset rakennukset oli todella kauniita. Muutamia tuliaisikiäkin ehdin ostaa.

Sieltä menimme vierailemaan silkkitehtaassa mikä oli todella mielenkiintoista, näimme miten silkkiä tehdään ja koko valmistusprosessin. Kierros ei kestänyt kauaa, mutta oli silti kiva. Kokeilin perinteistä kiinalaista mekkoa ja jouduin toteamaan, ettei se sovi minun malliselle yhtään.

Illalla lähdettiin Suzhoun uudelle alueelle, jinji järven lähelle ja syötiin hyvin ja Kiinan hintatasolla kalliisti, Japanilaisessa ravintolassa. Ruokalajeja oli 6 ja ruoka tehtiin edessämme, oli kiva kokemus ja oli hauska nähdä miten he tekivät ruokaa. Ruoka oli todella hyvää!

10.9

Muutot uusiin hotelleihin, pääsin Elisan kanssa samaan hotelliin, mikä oli todella mukava juttu. Suzhou Marriot Courtyard oli hieno hotelli ja olin todella innoissani ja myös jännitti todella paljon. Oli paljon kysymyksiä ja vähän vastauksia. Ravintola missä työskentelimme oli Momo cafe, josta saa aamiaisen, lounaan sekä illallisen. Olimme ensimmäisen päivän vapaalla ja, pääsimme heti tutustumaan lähialueeseen. Hotellimme oli lähellä jinji järveä, mutta eripuolella järveä, kun paikka jossa olimme käyneet syömässä. Alue oli silti uudempaa, kun alue jossa vietimme ensimmäisen viikon, tämä oli täynnä pankkeja ja liikemiehiä. Ja se näkyi myös hotellin asiakaskunnassa, suurin osa oli liikemiehiä ja ihmisiä jotka oli tullut Suzhouhun työmatkalle.

11.9

Aamulla nukutti todella paljon, kun illalla oli jännittänyt eikä uni meinannut tulla millään ja aamupalalla jännitti todella paljon. Se ehkä eniten, kun Kiinassa keittiöala on todella miesten ala, että miten meidät oikein otetaan siellä vastaan. Menimme toimistolle ja täytimme ensin papereita, niissä kysyttiin kaikkea mahdollista vanhempien iästä, omaan painoon. Sen

jälkeen haimme työvaatteet ja menimme keittiölle, ensimmäinen päivä meni ihmetellessä ja katseltiin, että mitä täällä tehdään ja mitä tapahtuu. Saimme työajat, jotka ajoittuivat 4 tuntia aamulla -aamupäivällä ja 4 tuntia iltapäivällä -illalla.

Ensimmäisessä iltavuorossa oli hiljaista ja saimme vain katsella vierestä, mutta oli kiva tutustua kunnolla ensimmäisiin työkavereihin, he nauroivat todella paljon, he olivat varmaan aika hermostuneita. Ja niin olin kyllä minäkin.

12.9

Aamulla menimme aamupalalle henkilöstöruokalaan ja nälkä siinä jäi. Ensimmäisiä kertoja, kun alkoi tehdä mieli suomalaista ruokaa. Aamuvuoro jakaantui niin, että joka toinen päivä olin leipäpisteellä ja joka toinen munakaspisteellä. Olin leipäpisteellä ja kiertelimme tarjottimen kanssa kysymässä haluaako joku leipä. Ei siinä muuten mitään, mutta kun koko ajan käskettiin mennä uudestaan ja uudestaan. Tunsin jo itseni tyhmäksi, kun samat asiakkaat ovat edelleen ruokailemassa ja kierrän jo kymmenettä kertaa tarjottimen kanssa. Osa jo nauroi, kun näki, että taas olen tulossa. No tein mitä käskettiin tehdä. Opin tekemään myös kiinalaisia munakkaita.

Iltavuorossa pääsimme paistamaan nyt myös itse kaloja ja lihoja. Tarjolla oli mm. yellow fish ja chang fish, kokonaisia kaloja, joista oli otettu vain sisälmykset pois.

Iltavuoron jälkeen käytiin kaupassa ja ostin tomaattimehua, joka maistui vahvalle tomaattimurskalle ja kookosvanukas oli epäilyttävä ja sen seassa oli kovia sattumia. Voisarvet olivat hyviä.

13.9

Oli aamulla munakaspisteellä, se oli mukavaa. Pääsi enemmän toimimaan asiakkaiden kanssa. Työntekijät olivat todella tarkkoja, että munakas paistetaan juuri oikealla tavalla ja se käännetään juuri oikealla tavalla. Jos tein eritavalla, niin pannu otettiin kädestä ja tehtiin loppuun ”oikealla tavalla”, vaikka lopputuloksesta olisikin tullut samanlainen kummallakin tavalla. Paistetut munat heitettiin pannulla ympäri, vielä vaikeampaa siitä teki pannun korkeat reunat. Ei ollut niin helppoa, kun miltä se näytti.

Välivapaalla etsittiin yli tunti postimerkkejä, tuloksetta, (hotellin merkit liian pieniä, ei mene Suomeen asti) saatiin ID-kortit ja ne ei toimintu ja eksyttiin hotellissa ainakin kolmannen kerran ja hauskoja tilanteita tulee koko ajan, kun harvat puhuu hyvää englantia.

14.9

Hotellilla vietettiin hotellin 2-vuotis syntymäpäivää ja työpaikkaruokalassa oli valoja ja ilmapalloja ja saatiin vähän juhlallisempaa ruokaa, ei perinteisiä kalanpäitä, riisiä ja tofua ja ruoan lisäksi saatiin jäätelöä ja kakkua. Uudelleen sovitettua syntymäpäivälaulua, kiinalaisia leikkejä ja kuunneltiin puheita, joita ei ymmärretty ja päästiin kuvaan James Zhun, western head chef, kanssa ja Nobby Choin, director of operations, kanssa.

15.9

Vapaapäivä, kävin syömässä hyvän aamupalan ja nukuin pitkään. Kävin kauppoilla kiertelemässä ja illalla kävin kuntosalilla kerroksessa 27, oli hiukeat näköalat ja oli kiva juosta juoksumatolla ja katsella kaukana kulkevia autoja ja katsoa fraser suitesin valoshowta, samalla kun juoksumaton näytöllä pyörii Harry Potter.

Seuraavat päivät kuluivat töiden merkeissä, huomasin, että kehityin ja opin ja saimme enemmän vastuuta, hoidimme lopulta täysin yksin kalojen, lihojen ja makkaroiden paistamisen illallisella.

Muutimme ylimmän kerroksen sviittiin (10 minuutin varoitusajalla) ja sitten muutaman päivän päästä takaisin, johtui siitä, kun hotelliin tuli yhtenä viikonloppuna niin paljon asiakkaita, että meidän huonetta luultavasti tarvittiin heille.

Huomasin myös, miten eritavalla jotkut asiat hoidetaan täällä, kun mitä Suomessa. Muutamia asioita joihin kiinnitin huomiota:

Lajittelusta ei ollut tietoaakaan. Metallit, lasit, biojätteet, muovit ja paperit laitettiin kaikki samaan roskikseen ja jäteöljyt kaadettiin välillä viemäriin ja välillä roskikseen. Niille ei ollut mitään omaa keräysastiaa. Keittiöt eivät olleet kovinkaan puhtaita ja kokit ei siivonnut mitään, siistijät ja tiskaajat olivat erikseen, mutta silti tilat olivat aika sotkuiset Suomen mittapuulla.

Ruokaa menee paljon roskiin. Hyvää tavaraa laitetaan surutta roskiin ja esim. hedelmiä kuoriessa menee todella paljon hedelmää roskiin kuorien mukana. Suomessa oltaisiin paljon tarkempia ja taloudellisempia. Ja vihannesten peseminen, sitä ei tehty. Multaisia, kypsentämättömiä vihanneksia laitettiin tarjolle. Välillä sitä ei meinannut uskoa kaikkea edes todeksi mitä kaikkea näki.

Valvontakameroita on joka paikassa ja saatiin tietää, että niitä seurataan koko ajan. Ei ihme, että kaikki tietää mitä tehdään ja missä ja kaikki tuntee meidät. Se on välillä häiritsevää, kun ihmiset, joita ei ole koskaan nähnyt tulevat tuttavallisesti, että hei tähän olette ne suomalaiset jotka on keittiössä nyt töissä yms.

Mutta kaikki oli todella ystävällisiä ja avuliaita. Ja kaikki otti meidät todella hyvin vastaan, jopa keittiössä, jossa olimme ainoat naiset lämpimän keittiön puolella. Naiset ovat yleensä leipureita ja kylmäköitä, eivät kokkeja. Ja saimmekin Elisän kanssa osaksemme todella useasti kummastelua, kun kerroimme, että opiskelemme kokeiksi.

Opettelimme metron käyttöä, mikä osoittautui todella hyväksi, helpoksi ja halvaksi vaihtoehdoksi.

Arviointi tilaisuus oli järjestetty mukavasti, meillä oli rauhallinen huone jossa olimme keskenämme ja siinä oli meidän pääkokki ja sitten Human Resources Officen pomo, Samuel Gao, joka toimi myös tulkkina, ja arviointi meni sujuvasti ja kiireettömästi. Ja arvioinnin jälkeen otimme vielä muutaman yhteiskuvan ja sitten menimme töihin.

Kannattaa varata pieniä lahjoja. Niitä oli mukava antaa lähtiessä työkavereille, ja he olivat niin otettuja, kun muistimme vielä heitä.

Viimeiset päivät Kiinassa sekä minulla että Elisalla oli vapaata (yleensä vapaat eri päivinä) ja pääsimme vielä käymään Tiger hillillä ja The Ferris Wheel Amusement Parkissa ja nauttimaan viimeisistä päivistä Kiinassa.

Oli kyllä haikeaa viimeisenä yönä mennä vielä nukkumaan hetkeksi ennen lentokentälle lähtöä. Välillä tuntui, että aika menee hitaasti, mutta todellisuudessa 4 viikkoa meni niin nopeasti, että en kunnolla edes ehtinyt ymmärtää, että olen oikeasti Kiinassa! Se oli niin oma maailmansa, että nyt, kun on palannut Suomeen ja jatkanut arkea täällä tuttuun tapaan, tulee välillä tunne, että oliko se kuukausi vain unta vai tapahtuiko se kaikki oikeasti. Mutta kyllä se tapahtui ja se oli niin mahtava kuukausi, ainutkertainen ja todella opettavainen, että vielä joskus haluan palata takaisin Kiinaan.

